Ve 5. kole jsme vyjížděli na půdu velice silných Cejlí (kde ostatní lídři soutěže ztráceli body). A proto sem nikdo nejezdí rád. Zvláště my, kteří se pokaždé na venkovní zápas sotva dáme dohormady.

Jako první skončili hráči z 8. šachovnice. Náš mladý David Svoboda se vrhnul hned ze začátku do útoku úplně bez respektu k soupeři. Získal nějaký ten materiál a jelikož toho soupeř ztratil dost, tak se hned vzdal.

Dále dohráli na 6. šachovnici. Náš řidič Alois získal v partii dva pěšce, a tak poměnil všechny figury. Ve věžové koncovce pak soupeř nabídnul remízu a snažil se Aloise přesvědčit, že je to remíza. Alois ale ukázal, že tahle pozice je vyhraná a přetavil svoje dva pěšce ve vítězství.

Na 7. šachovnice hrála se otevřená partie, kdy obě strany měly šance. Ve střední hře Kamil Svoboda našel kombinaci, po které získal pěšce, ale zisk střelce bohužel v dalším tahu nenašel. A postupem času se hráči domluvili na remíze. Na páté šachovnici se hrála velice taktická pozice. Téměř vždy se jednalo o taktické tahy a Libor zde udělal pěšcový průlom v centru. Získal centrálního pěšce a prolomil díky tomu soupeřovu obranu centra a svoji postupnou aktivitou získával čím dal víc prostoru a na konec zaslouženě vyhrál.

Na 2. šachovnici jsem hrál já. Zahájil jsem aktivně, ale jak hra začala přecházet do střední hry, tak jsem přestal hrát aktivně a začal jsem hrát takticky. Později v partii jsem zjistil, že jsem měl hrát raději vice aktivně, protože mě soupeř začal přehrávat a vytvářel čím dal víc hrozeb a já jen těžko hledal odpověď. Nakonec jsem se snažil vše vyměnit, což obnášelo ztrátu dvou pěšců, aby vznikla dámská koncovka, kterou jsem následně vynuceným opakováním tahů zremizoval. Vedeme 4-1.

Dále skončila partie na 1. šachovnici .... Zde hrál proti Standovi velmi těžký soupeř, pan Karban. Z Karbana jsme měli respekt všichni, ale i tak jsme věřili Standovi, že dokáže uhrát nějaký přijatelný výsledek. Karban obětoval figuru za velmi nebezpečný útok. Ale Standa je hráč na vysoké úrovni a tak zkušené našel odpověď na všechny soupeřovy hrozby. Vyměnil dámu a pěšce za věž a dvě lehké figury a v koncovce soupeře přehrál. Pečetí naše vítězství.

Neznalost neomlouvá. Tak by se dala nazvat partie na 3. šachovnici. Zde pan Huňáček hrál polozavřenou pozici celou partii. Během celé partie bohužel ztratil pěšce, což mu ale nevadilo, protože následná pozice byla i přesto remízová. Oba soupeři měli v třicátém tahu asi minutu na hodinách a na stole remízovou pozici. Soupeř se tedy hluboce zamyslel, aby věděl jak pokračovat. V tom mu, ale spadnul praporek a díky tomu pan Huňáček vyhrál. Soupeř sice namítal, že se přidává ještě půlhodina, ale jeho námitka byla hned zamítnuta, protože neměl odehraných 40 tahů a tudíž nesplnil podmínku, která je napsaná v pravidlech. Co je napísané, musí být.

Suma sumárum na 4. šachovnici zakončil celý zápas pan Benda. Hrál takové eufemisticky řečeno pofidérní zahájeni, kdy nevyvíjel figurky a hrál hodně často dámou. Toho soupeř brilantně využil a získal centrálního pěšce. Nakonec partie pršela do koncovky, kterou lépe zvládl soupeř. Snížil tak na konečných 2 - 6 v neprospěch domácích.

Myslím si, že náhradníci ukázali, že se s nimi musí počítat jako s dobrými hráči, a hráči základní sestavy zkušeně ukázali, proč právě oni patří do základu. Díky tomuto hodně solidnímu výsledku si stále držíme první místo. Vedeme si zatím excelentně, ale je za námi pouze polovina soutěže. Přesto si myslím, že naděje na postup existuje velmi reálná, avšak nechtěl bych to zakřiknout. V neděli přivítáme třetí tým Havlíčkova Brodu. Nebudeme se s nimi mazlit, porazíme je, a budou litovat dne, kdy je jejich matky vyvrhly na tento svět.